

Dr. Horváth György
1928–2008

Dr. Horváth György egyetemi tanár 1928. július 20-án született Nagykanizsán. Az otthoni gazdaságból gyermekként magával hozta az állatok szeretetét, a szomszédban lakó állatorvos pedig felkeltette érdeklődését az állatorvosi hivatás iránt. A nagykanizsai piarista gimnázium kiváló eredménnyel való elvégzését követően 1947-ben felvételt nyert az akkori Agrártudományi Egyetem Állatorvosi Karára, ahol 1951. november 3-án állatorvosi oklevelet szerzett. Tanulmányai befejezésekor az Anatómiai Tanszékre és a Szülészeti Tanszékre is hívták. Horváth György professzor úr az utóbbit választotta, és ezzel egy életre elkötelezte magát a szakterülettel és a tanszékkel, az egyetem volt egyetlen munkahelye 40 esztendőn keresztül.

Kezdetben egyetemi tanársegédként majd egyetemi adjunktusként részt vett a gyakorlati oktatásban, háromévi munka után már elméleti, valamint továbbképző előadásokat is tartott. 1957-ben egyetemi docensnek nevezték ki, majd 1978-tól egyetemi tanárként dolgozott 1991-ben történt nyugdíjba vonulásáig. Közben 1981 és 1984 között a külügyekért és a továbbképzésért felelős rektorhelyettesként vett részt az egyetem vezetésében.

Negyven éven át folyamatosan oktatta az állatorvos hallgatókat. Negyven állatorvosi évfolyam élvezhette előadásait, gyakorlatait vagy csatlakozott hozzá a klinikai munkában. Éveken át önállóan oktatta a háziállatok meddőségtanát, 1970–1972-ben a Szülészeti és Szaporodásbiológiai tanszék egész elméleti anyagát, 1973-tól a tőgyegészségtant adta elő, amelyhez korszerű tananyagot állított össze. Az elméleti oktatással párhuzamosan részt vett a gyakorlati oktatásban és annak irányításában. Rendszeresen felkért előadója volt a továbbképzéseknek és a szakállatorvosi tanfolyamoknak, ahol a gyakorló kollégák örömmel hallgatták élvezetes, nagy klinikai gyakorlatot tükröző előadásait. Négy évtizedes egyetemi munkásságának meghatározó elemét jelentette a klinikusi munka. Kiváló manualitása és széleskörű gyakorlati tapasztalatai a tanszék kisállat-kórházának elismert, kitűnő kapcsolatteremtési készségű, az állattulajdonosokkal mindig könnyen szót értő operatőrévé avatták.

Kutatási munkája a szülészet, a szaporodásbiológia és a tőgyegészségügy széles területeire terjedt ki. Meghatározó jelentőségű megállapításokat tett a szaporodás és ásványianyag-forgalom összefüggései terén, elismertek a meddőségi, takarmányozási, anyagforgalmi kutatásainak eredményei. Széles körben alkalmazta a gyakorlat az általa kidolgozott műtéti eljárásokat, a szakmai kiállításokon díjat nyert műszereit és azokat a gyógyszerkészítményeket, amelyek kifejlesztésében elvülhetetlen érdemei voltak. 1973–1977 között érdeklődése középpontjába a tőgyegészségtan került és megszervezte a mastitis-laboratóriumot.

Eredményeit széles körben publikálta. Az állatorvos-tudomány kandidátusa címet 1962-ben nyerte el. Tudományos munkássága eredményeit 112 közleményben foglalta össze.

Az oktatást segítő számos könyvet, könyvrészletet írt, ezek közül kiemelkedő szakmai jelentőségű az *Állatorvosi terápiás útmutató*, *A tőgygyulladás elleni védekezés*, *A kutya és macska betegségei, egészségvédelme*, *A szarvasmarha-egészségtan*.

Tizennégy éven át a MAE Állatorvosok Társasága Szaporodásbiológiai Szakosztályának titkáráként, majd társ-szervezőtitkáráként fogta össze a szakterület művelőit.

A rendszerváltáskor történt nyugdíjba vonulását fájdalmasan élte meg, mert a korhatárt ugyan betöltötte, de még ereje teljében lévő tevékeny, aktív ember volt. Így, hogy ne a szakma nélkül teljenek nyugdíjas napjai, zuglói családi házuk alsó részében hamarosan egy állatorvosi rendelőt nyitott. A kutyák, macskák általános egészségügyi problémáinak ellátása mellett szülészeti műtéteket is végzett. Magán-állatorvosi tevékenységét nagy lelkesedéssel folytatta 2008 nyaráig, amikor megromló egészségi állapota miatt praxisát fel kellett adnia.

Kiemelkedő munkásságát, eredményes életpályáját több elismerés és kitüntetés fémjelzi. Elnyerte a Kiváló Dolgozó címet, a MAE aranykoszorús jelvényét, emellett a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, az Oktatásügy Kiváló Dolgozója volt, a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, és Hutýra Ferenc-emlékéremmel tüntették ki.

Horváth György professzor úr eltávozása nemcsak a szakmában, hanem a családban is pótolhatatlan űrt hagyott. Nagy szeretettel és elismeréssel szólt mindig családjáról, feleségéről, akivel 57 esztendeje házasodtak össze, leányáról és unokájáról. Különleges szenvedélye nem volt, a tápiószőlősi ház körüli kertészkedés, a Numizmatikai Társaságban végzett munka, a régi pénzek, valamint bélyegek gyűjtése azonban egy széles területen mozgó, aktív ember érdeklődését jelzik.

2008. október 9-én hunyt el. 2008. október 21-én helyezték végső nyugalomra az Újköztemetőben.

Horváth György professzor úr élete egy eredményekben gazdag, teljes élet volt, amelyet 30 éves találkozásunk alkalmából ő maga úgy jellemzett, hogy *„Nemcsak jó volt, hanem szép is, amit életnek neveznek”*.

Fodor László